

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka, ve věci

žalobce: **M. J. v P.**
sídlem náměstí ■■■
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Sigmundem
sídlem Jiráskova 614, Česká Lípa

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2016, č. j. 45754/16/5000-10610-703694

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 19. 10. 2016, č. j. 45754/16/5000-10610-703694, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včasnou žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 22. 3. 2016, č. j. 39897/16/2600-31471-507495, kterým správce daně vyměřil žalobci odvod do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně ve výši 126 581 Kč.

Žalobce nejprve namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť nebylo vyjasněno, jakou část bodu 7. 4. 3. zadávací dokumentace považují správní orgány za diskriminační. Z prvostupňového rozhodnutí nelze seznat, zda správce daně za diskriminační považoval požadavek na obrat ve výši 3 300 000 Kč ročně v posledních třech letech, nebo až situaci, kdy by uchazeč vykonávající předmětnou činnost kratší dobu než tři roky musel, dle výkladu správce daně, dosahovat obratu ve výši 5 000 000 Kč, popř. 10 000 000 Kč v závislosti na tom, jak dlouho v oboru své činnosti působí.

Žalovaný dle žalobce navíc bod 7. 4. 3. zadávací dokumentace nesprávně vyložil. Cílem tohoto ustanovení bylo stanovit povinnost uchazeče doložit roční obrat ve výši 3 300 000 Kč. Ve snaze, aby nebyli diskriminováni uchazeči, kteří tento obrat nedosáhli pouze v posledním roce, stanovil žalobce rozpětí tří let a celkový obrat 10 000 000 Kč. Bod 7. 4. 3. žalobce formuloval podle § 55 odst. 1 písm. c) zákona o veřejných zakázkách a jeho smyslem bylo zajistit, aby uchazeč s kratším obdobím předmětné činnosti než tři účetní období prokazoval pouze roční obrat ve výši 3 300 000 Kč, což nelze vykládat jako diskriminaci.

Žalobce v žalobě konstatoval, že i kdyby soud potvrdil diskriminační formulaci bodu 7. 4. 3. zadávací dokumentace, nemohlo dojít k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně, neboť nebyly naplněny podmínky části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace. Odvod je možné vyměřit jedině tehdy, pokud jsou naplněny všechny podmínky uvedené v tomto ustanovení. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2016, č. j. 62 Af 9/2015-79. Žalobce zásadně nesouhlasil s tím, že by v jeho případě byla splněna podmínka uvedená pod písm. b), tj. že porušením povinností stanovených v části II bodu 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo k podstatnému ovlivnění nebo pouhé možnosti ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Ve správním řízení nebylo tvrzeno ani prokázáno, že by se žalobce dopustil jakékoliv diskriminace vůči zúčastněným uchazečům. Správce daně tak k naplnění této podmínky přistupoval pouze v hypotetické rovině a tvrzená možnost „podstatného ovlivnění“ nejvhodnější nabídky byla zjevně vztahována k okruhu potenciálních uchazečů, kteří nabídku vůbec nepodali. Závěrem žalobce zdůraznil, že k diskriminaci nemohlo dojít už proto, že žádný uchazeč s kratší dobou poskytování předmětné činnosti neučinil poptávku, nežádal vysvětlení ani se do výběrového řízení nepřihlásil.

Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí správce daně.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že správce daně v prvostupňovém rozhodnutí zcela jasně vyjádřil, v čem je spatřováno diskriminační jednání ze strany žalobce. Žalovaný také trval na tom, že došlo ke splnění všech podmínek uvedených v části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobce nepřizpůsobil znění zadávací dokumentace možnosti, že by se do výběrového řízení přihlásil uchazeč, který podniká kratší dobu než tři účetní období a nedosáhl obrátu 10 000 000 Kč. Tímto jednáním byl porušen Metodický pokyn, bod 1. odst. 3, § 6 zákona o veřejných zakázkách a část II bod 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž byla podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, porušena rozpočtová kázeň. K rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2016, č. j. 62 Af 9/2015-79, žalovaný konstatoval, že tento rozsudek se týkal sporu příspěvkové organizace s Úřadem na ochranu hospodářské soutěže ve věci správního deliktu za porušení zákona o veřejných zakázkách, což má jiný právní režim než posuzovaný případ. Odvod za porušení rozpočtové kázně není sankcí za správní delikt jako v případě sankce ukládané Úřadem na ochranu hospodářské soutěže, neboť porušení rozpočtové kázně není správním deliktem. K otázce diskriminace při zadávání veřejných zakázek žalovaný závěrem odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2016, č. j. 22 Af 107/2013-41.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro věc rozhodné skutečnosti:

Dne 20. 9. 2010 bylo Ministerstvem vnitra ČR vydáno rozhodnutí o poskytnutí dotace č. 43/57 vydané v rámci Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost na projekt „Optimalizace a zefektivnění řízení a rozvoje lidských zdrojů v Jablonném v Podještědí“ č. CZ.1.04/4.1.01/57.00032 (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí dotace“). Žalobci byla tímto rozhodnutím poskytnuta dotace v celkové maximální výši 2 978 373, 10 Kč. Z této částky tvořily 85 % prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu (ve výši 2 531 617, 13 Kč). Součástí tohoto rozhodnutí je i Metodický pokyn pro zadávání zakázek OP LZZ ze dne 15. 10. 2009 (dále jen „metodika“) upravující v bodě 1 principy pro zadávání veřejných zakázek.

Dne 29. 9. 2015 podalo Ministerstvo vnitra ČR, odbor strukturálních zdrojů, podnět k zahájení řízení k prošetření podezření na porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech.

Správce daně zahájil dne 12. 11. 2015 na základě podnětu Ministerstva vnitra vyměřovací řízení podle § 134 odst. 3 písm. a) bodu 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“). V protokolu o ústním jednání se správce daně zaměřil na postupu žalobce při stanovení ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů pro získání zakázky. Žalobce u zakázky „Poradenská společnost pro řízení a rozvoj lidských zdrojů“ uvedl požadavek splnění celkového obrátu dodavatele za plnění dosažená z obdobných služeb za předcházející tři účetní období, popř. za všechna období od vzniku uchazeče či zahájení příslušné činnosti ve výši minimálně 10 000 000 Kč s předpokládanou hodnotou zakázky ve výši 833 333 Kč. Podle správce daně je výše obrátu neúměrná k předpokládané hodnotě

zakázky. Tímto jednáním se podle správce daně žalobce dopustil diskriminačního jednání, kterým mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky a byl tak porušena bod 1 metodiky a část II bod 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Dne 30. 11. 2015 se žalobce vyjádřil ke kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o ústním jednání. Žalobce se závěry správce daně nesouhlasil. Uvedl všechny dohledatelné zájemce, kteří splnili podmínku minimální výše obratu stanovenou v zadávací dokumentaci. Podle žalobce je zřejmé, že obrat jednotlivých zájemců převyšuje žalobcem stanovený limit, tudíž nemohl být ovlivněn okruh potenciálních zájemců o veřejnou zakázku a výběr nejvhodnější nabídky. Dále žalobce uvedl, že jediným zájemcem, který požadavek zadavatele na minimální výši obratu nesplnil je společnost [REDAKCE] pro rozvoj obcí a regionů s. r. o. Tato společnost by však požadavek nesplnila, i kdyby žalobce výši obratu několikanásobně snížil.

Správce daně vydal dne 22. 3. 2016 platební výměr, ve kterém uvedl, že žalobce je podle § 2 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“) veřejným zadavatelem, podle § 18 odst. 3 tohoto zákona nebyl povinen při zadávání zakázky malého rozsahu postupovat podle zákona o veřejných zakázkách, nicméně byl povinen dodržovat zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákaz diskriminace podle § 6 tohoto zákona. Správce daně konstatoval, že žalobce při zadávání zakázek malého rozsahu měl postupovat v souladu s podmínkou upravenou v části II bodu 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, kde se stanoví, že příjemce dotace je povinen postupovat v souladu s pravidly stanovenými metodikou. U předmětné zakázky žalobce uplatnil požadavek k prokázání kvalifikace splnění celkového obratu dodavatele za plnění obsažená z obdobných služeb za předcházející tři účetní období, případně za všechna období od vzniku uchazeče či zahájení příslušné činnosti ve výši minimálně 10 000 000 Kč a předpokládaná hodnota zakázky byla stanovena ve výši 833 333 Kč bez DPH. Podle správce daně je stanovena minimální výše obratu neúměrná k hodnotě zakázky. Kvalifikační předpoklady uvedené v zadávací dokumentaci umožnily podat nabídku i uchazečům působícím v oblasti předmětu dané zakázky kratší dobu, kratší době jejich činnosti ale nebyl přizpůsoben minimální limit obratu. Takto zadaným kvalifikačním předpokladem mohlo dojít k omezení podání nabídek uchazečů, kteří v oblasti předmětu zakázky působí kratší dobu a nedosahují obratu, který by neklesl pod 10 000 000 Kč. Tímto jednáním žalobce byla porušena podmínka části II bodu 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace a podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel došlo k porušení rozpočtové kázně. Podle části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace je nesplnění povinnosti podle části II bodu 8. 1. sankcionováno odvodem podle § 44a odst. 4 písm. b) ve výši 5% z celkové části dotace, tj. částkou 126 580, 85 Kč.

Proti rozhodnutí správce daně podal žalobce odvolání. V odvolání namítal, že rozhodnutí správce daně je nepřezkoumatelné, neboť z něj není patrné, čím byl porušen zákaz diskriminace. Žalobce nesouhlasil s výkladem správce daně, že ze zadávací dokumentace vyplynulo, že uchazeč působící v oboru kratší dobu než tři účetní období by musel dosahovat obratu minimálně 10 000 000 Kč. Podle žalobce je zcela zřejmé, že neměl v úmyslu ztížit začínajícím subjektům účast na zakázce. Dále žalobce v odvolání brojil proti vadnému hodnocení správce daně vztahujícímu se k části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o

poskytnutí dotace, neboť žalobce nenaplnil všechny tři podmínky uvedené v tomto ustanovení.

Odvolání žalobce bylo žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto. Žalovaný uvedl, že rozhodnutí správce daně nepovažuje za nepřezkoumatelné. Správce daně dle žalovaného zcela jasně specifikoval, čím došlo k porušení § 6 zákona o veřejných zakázkách žalobcem. Žalovaný dále konstatoval, že v zadávací dokumentaci žalobce k předmětné zakázce byly uvedeny kvalifikační předpoklady, tedy splnění celkového limitu obratu dodavatele za plnění z obdobných služeb za přecházející tři účetní období, případně všechna období od vzniku uchazeče či zahájení příslušné činnosti obratu ve výši minimálně 10 000 000 Kč. Z toho tedy vyplynulo, že daného výběrového řízení se mohou účastnit i dodavatelé, kteří působí v oblasti předmětu zakázky kratší dobu než tři účetní období. V zadávací dokumentaci však nebyla této okolnosti přizpůsobena výše limitu požadovaného obratu. Podle žalovaného měl žalobce v zadávací dokumentaci pro případy dodavatelů, kteří působí v předmětných službách kratší dobu než tři účetní období, stanovit odlišný limit minimální výše obratu. Tím, že žalobce pro tyto uchazeče minimální limit obratu v zadávací dokumentaci nespecifikoval, se mohl dopustit diskriminačního jednání. Dle žalovaného byl porušen zákaz diskriminace uvedený v metodice v bodu 1 odst. 3 a § 6 zákona o veřejných zakázkách. Podmínky vymezené žalobcem mohly ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a její ceny, ale i seznam potenciálních uchazečů, kteří se vzhledem ke specifikaci kvalifikačních předpokladů vůbec zadávacího řízení neúčastnili. Dále žalovaný uvedl, že předmětné výběrové řízení bylo určeno pro širokou veřejnost, bylo zveřejněno na stránkách Evropského sociálního fondu, proto nelze přisvědčit žalobci, že formulační nepřesnost v zadávací dokumentaci se nedotkla žádného uchazeče. K odkazu na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2014, č. j. 30 Af 55/2012-75, žalovaný uvedl, že v tehdy řešené věci se jednalo o nedodržení postupu upraveného v ustanovení § 55 odst. 3 písm. c) zákona o veřejných zakázkách v návaznosti na § 6 téhož zákona, kdy správce daně ve výroku rozhodnutí konstatoval ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, a to podstatným způsobem. V odůvodnění rozhodnutí ale nespecifikoval, v čem tuto skutečnost spatřuje, a zcela pominul intenzitu dopadů přisuzovaných danému jednání, konkrétně podstatné poškození soutěže či vyloučení podstatné většiny uchazečů. Projednávaný případ je jiný. Žalovaný zdůraznil, že v případě žalobce byly naplněny všechny podmínky části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace. Způsobem, jakým bylo zadáno kvalifikační kritérium, mohl žalobce znemožnit nebo omezit podání nabídek uchazečů, kteří v oblasti předmětu výběrového řízení působí kratší dobu a nedosahují za tuto dobu výše požadovaného obratu. Tímto jednáním se žalobce dopustil porušení ustanovení bodu 1 odst. 3 metodiky, § 6 zákona o veřejných zakázkách a části II bodu 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž byla porušena rozpočtová kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Účelem zadávacího řízení je omezit okruh uchazečů pro účely uzavření smlouvy a vybrat vhodného dodavatele prostřednictvím kvalifikačních předpokladů a předem stanovených hodnotících kritérií. Zásady zakotvené v § 6 zákona o veřejných zakázkách (zásada nediskriminace, zásada transparentnosti a zásada rovného zacházení) se uplatní vždy, tedy i v případech, kdy zadavatel povinnost postupovat v režimu zákona vůbec nemá, typicky při zadávání zakázek malého rozsahu ve smyslu § 18 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách. Zásada nediskriminace je jedním z hlavních principů zákona o veřejných zakázkách. K porušení zásady nediskriminace dochází i tehdy, pokud zadavatelovým postupem bylo některým uchazečům objektivně znemožněno nebo ztíženo ucházet se o veřejnou zakázku za podmínek, za nichž se o ni mohou ucházet jiní uchazeči. Ustanovení § 6 zákona o veřejných zakázkách zakazuje nejen zjevnou, ale i skrytou diskriminaci.

Žalobce dle žalovaného formulací kritérií v bodě 7. 4. 3. zadávací dokumentace k zakázce malého rozsahu „Poradenská společnost pro řízení a rozvoj lidských zdrojů“ zásadu zákazu diskriminace zakotvenou v § 6 zákona o veřejných zakázkách porušil.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu je žalobce jako příjemce dotace povinen dodržovat nejen zákonné podmínky, ale také podmínky upravené v rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-67). V části II bodu 8. 1. rozhodnutí o poskytnutí dotace je uvedeno, že při zadávání zakázek v rámci realizace projektu je příjemce povinen postupovat v souladu s pravidly stanovenými Metodickým pokynem pro zadávání zakázek OP LZZ, který je součástí přílohy č. 5 rozhodnutí. Sankce za nedodržení tohoto postupu je upravena v části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace, a je jí odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 44a odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel ve výši 5 % z celkové částky dotace. Metodika obsahuje v bodu 1 odst. 3 základní principy, které je povinen příjemce dodržovat při výběru vhodného dodavatele, mezi které patří rovněž princip nediskriminace. Žalovaný proto v napadeném rozhodnutí konstatoval současně i porušení části II bodu 8. 1. a bodu 1 odst. 3 metodiky.

Žalobce v bodě 7. 4. 3. zadávací dokumentace uvedl: *„Uchazeč předloží údaje o celkovém ročním obrátu a ročním obrátu dosaženém za obdobné služby za předcházející 3 účetní období... Jestliže dodavatel vznikl později nebo prokazatelně zahájil činnost vztahující se k předmětu veřejné zakázky později, postačí, předloží-li údaje o svém obrátu za všechna účetní období od svého vzniku nebo od zahájení příslušné činnosti. Tento kvalifikační předpoklad splní dodavatel, jehož součet obrátů za plnění dosažená z obdobných služeb za předcházející 3 účetní období, příp. za všechna období od vzniku uchazeče či zahájení příslušné činnosti, neklesl pod limit 10 mil. Kč.“*

Dle žalovaného je tento požadavek ekonomického kvalifikačního předpokladu diskriminační, neboť žalobce takto mohl zúžit okruh možných uchazečů. V zadávací dokumentaci byla sice umožněna ve výběrovém řízení účast uchazečům působícím v oblasti předmětu veřejné zakázky kratší dobu než tři účetní období, této okolnosti však nebyl přizpůsoben limit požadovaného obrátu. Způsobem, jakým bylo zadáno kvalifikační kritérium, mohl žalobce dle žalovaného znemožnit nebo omezit podání nabídek uchazečů, jež v oblasti předmětu výběrového řízení působí kratší dobu a nedosahují za tuto dobu výše požadovaného obrátu.

Tuto úvahu žalovaného o porušení principu nediskriminace v projednávané věci považuje krajský soud za jasně formulovanou a plně přezkoumatelnou. Ostatně i žalobce obsahu napadeného rozhodnutí porozuměl, když se závěry žalovaného polemizoval v žalobě, v níž podrobně namítal nesprávné posouzení otázky potencionálního ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Nelze tedy hovořit o tom, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nejednoznačnost odůvodnění.

Pokud žalobce namítal, že formulace bodu 7. 4. 3. zadávací dokumentace měla za cíl stanovit povinnost uchazeče doložit roční obrat ve výši 3 300 000 Kč, je třeba konstatovat, že takový záměr z gramatického výkladu bodu 7. 4. 3. nevyplývá. Naopak, gramatickým výkladem tohoto ustanovení je třeba dojít k závěru, že pokud dodavatel vznikl nebo prokazatelně zahájil činnost vztahující se k předmětu veřejné zakázky později, postačí sice, předloží-li údaje o svém obratu za všechna účetní období od svého vzniku nebo od zahájení příslušné činnosti, součet obrátů za plnění dosažená z obdobných služeb za všechna období od vzniku uchazeče či zahájení příslušné činnosti však u něj nesmí klesnout pod limit 10 000 000 Kč.

Žalobci nelze přisvědčit ani v tom, že v jeho případě nebyly naplněny všechny podmínky části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace. Žalobce v souvislosti s tvrzeným nesplněním podmínky, že byl podstatně ovlivněn nebo mohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky, odkazoval na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 3. 2016, č. j. 62 Af 9/2015-79. K tomu je třeba především konstatovat, že tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2016, č. j. 4 As 61/2016-34. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku odkázal na svou dosavadní judikaturu k výkladu § 120 odst. 1 písm. a) zákona o veřejných zakázkách. Dle tohoto ustanovení se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku. V rozsudku ze dne 25. 7. 2013, č. j. 9 Afs 78/2012-28, Nejvyšší správní soud k tomuto ustanovení uvedl: „*Ze zákonného znění přitom expressis verbis plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ze zákona je tedy zřejmé, že postačí pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.*“ V projednávaném případě je druhá podmínka části IV bodu 2. 3. rozhodnutí o poskytnutí dotace formulována obdobně a krajský soud nemá pochybnosti o tom, že i v případě této podmínky postačí pouhá potencialita podstatného ovlivnění nejvhodnější nabídky, což bylo splněno již tím, že kritérium formulované v bodu 7. 4. 3. zadávací dokumentace mohlo uchazeče působící v oblasti předmětu veřejné zakázky kratší dobu než tři účetní období a nedosahující stanoveného limitu součtu obrátů 10 000 000 Kč od účasti ve výběrovém řízení odradit.

Ze shora uvedených důvodů soud žalobu jako nedůvodnou zamítl postupem dle § 78 odst. 7

s. ř. s.

Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem žalovaný výslovně souhlasil a žalobce ve stanovené lhůtě nevyslovil nesouhlas.

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 16. ledna 2018

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu